SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LIV (48)
Štev. (Nº) 31

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
17 de agosto - 17. avgusta 1995

Le žrtve ali tudi mučenci?

Sveti oče Janez Pavel II. v svoji knjigi Prestopiti prag upanja razmišlja tudi takole: „Svetniki našega stoletja so bili večinoma mučenci. Totalitarni režimi, ki so sredi 20. stoletja prevladali v Evropi, so povečali njih število. Koncentracijska taborišča, taborišča smrti... so razkrila resnične mučence med katoličani in pravoslavnimi in tudi med protestanti. Šlo je za prave mučence... Na Vzhodu Evrope je velikanska vojska mučeniških svetnikov, zlasti pravoslavnih... Katoliški mučenci obstajajo celo v Rusiji, Litvi, v baltskih deželah... v deželah nekdanje Jugoslavije. V svojem mučeništvu so dopolnili Kristusovo odrešeniško pričevanje..." Tako sv. oče. Ob njegovih besedah sem se zamislil. Na Slovenskem se letos spominjamo preštevilnih žrtev med zadnjo svetovno vojno in po njej. Govorimo o „žrtvah". Toda ali niso bili med njimi tudi mučenci, pravi mučenci? To je osebe obeh spolov, ki so jih umorili samo zato, ker niso bili z nami? „Z nami" je z OF in njenimi resničnimi cilji, ki si jih je zastavila komunistična partija. Niso segli po kakem orožju, le v vesti niso mogli biti z OF, prepričani, da gre za novo diktaturo, ki bo po vrhu brezbožna, kar je pričala stalinistična revolucija v Mehiki in Španiji. V tem prepričanju so tudi rekli kako besedo, zaradi katere so jih na kakem sestanku krajevnih odborov sodili, da zaslužijo smrt. In ko so res šli v smrt, niso šli s sovraštvo v srcu, temveč z molitvijo, češ „saj ne vedo, kaj delajo".

Na Primorskem so najbližje žrtve cerkljanske tragedije. Med njimi je npr. služkinja Malka Purgar. O njej piše Zora Piščanc: „Na svečnico pozno ponoči so ga (kaplana Piščanca) aretirali. Zahtevali so tudi njegovo sestro Marto in niso mu verjeli, ko jim je odgovoril, da je bolna. Ko so se o tem na lastne oči prepričali, so v zameno vzeli njeno najljubšo prijateljico Malko, kandidatinjo za v samostan, ki je bila pri njej in ji bolni stregla."

Med nedolžnimi žrtvami gotovo ni bila samo Malka. O Lojzetu Grozdetu je pisan življenjepis kot o mučencu. Tudi drugih primerov je gotovo še dosti (Brecljevi, dekleti iz Slivnega, družbenica Vera Lestan iz Mirna...) Ali niso tudi ti v številu mučencev, ki jih omenja sv. oče? V tem prepričanju ne smemo samo objokovati žrtev, temveč misliti tudi na vse anonimne mučence, ki „spremljajo Jagnje", kot je rečeno v Razodetju. V svojem mučeništvu so dopolnili „Kristusovo odrešenjsko pričevanje in obenem so položeni v temelje novega sveta, nove Evrope in nove civilizacije," končuje sv. oče (str. 190).

Da bi se besede sv. očeta uresničile tudi za naš slovenski narod in bi naši mučenci prosili za spravo med nami.

Zgodilo se je v Sloveniji

Ministra za zunanje zadeve Slovenije ter BiH, Zoran Thaler in Muhamed Šaćirbegović, sta po srečanju 10. avgusta izrazila obojestransko zadovoljstvo, da je prišlo do tega obiska v „pomembnem in predvsem zanimivem času za perspektive reševanja krize in vojne v BiH in na Hrvaškem". Šaćirbegović je bil na uradnem obisku v Sloveniji na povabilo MZZ, Slovenija pa se, kot je izjavil Thaler, zavzema za mirno rešitev krize v BiH ter na Hrvaškem, ki bo omogočila dolgotrajno stabilnost in varnost na Balkanu. Delegaciji Slovenije na BiH sta predvsem ocenili sedanje razmere in posebno pozornost namenili perspektivam za prihodnje odnose. V petek je Šačirbegovića sprejel tudi slovenski predsednik Milan Kučan.

———

Ministrstvo za kulturo je predstavilo pregled (so)financiranja kulturnih programov in projektov v letošnjem letu ter poudarke iz predloga proračuna tega ministrstva za prihodnje leto. Minister za kulturo Sergij Pelhan je dejal, da je letos kulturni dejavnosti namenjeno okrog 19 milijard tolarjev, od teh iz državnega proračuna 12,4 milijarde, iz občinskih proračunov 4,8 milijarde, preostanek pa bo kultura dobila iz lastne dejavnosti. Večja pozornost je usmerjna slovenski knjigi oz. prevodom tujih knjig v slovenščino in nakupom knjig za knjižnice ter njihovo postopno medsebojno povezavo ter povezavo s svetom prek računalniške mreže. Precej sredstev je namenjeno tudi naložbam v prostor. Prek sklada za filmsko dejavnost naj bi letno financirali tri celovečerne filme in 10 kratkih, vse več pa je tudi glasbenih in gledaliških festivalov v Sloveniji.

———

Ob izlitju žveplene kisline (H_2SO_4) v torek, 8. avgusta, v Cinkarni Celje, ki je bilo posledica okvare na tehnološkem cevovodu za črpanje kisline iz skladiščnega rezervoarja v tehnologijo, je prišlo do lokalnega onesnaženja v tovarni. Po prvi ocenitvi je izteklo nekaj več kot 1000 litrov koncentrirane žveplene kisline. Takoj so opravili nevtralizacijo kisline z apnom v prahu. Blokadni sistem na ploščadi za dekanterij je ulovil večino onesnaženja, preostali del je po kanalizaciji odtekel v S kanal, kjer ga je zadržal blokadni sistem z zapornico. V površinsko vodo je iztekla minimalna količina mešanice vode, apna in kisline, ki v vodotoku ni povzročila pomora rib.

———

Planinci so svoj jubilej ob stoletnici postavitve Aljževega stolpa na vrhu Triglava zaradi slabega vremena proslavili pred Triglavskim domom na Kredarici. Prek severne triglavske stene se je na Kredarico povzpel tudi predsednik Slovenije Milan Kučan. Na slovesnosti sta med drugim govorila župan Kranjske Gore Jože Kotnik, saj je stolp Jakoba Aljaža v tej občini, in gostitelj Andrej Brvar, predsednik Planinske zveze Slovenije.

STA

VOJNA PRED VRATI SLOVENIJE

Naši rojaki, ki so prejšnji teden obiskovali Kočevski Rog, so slišali grmenje topov in eksplozije bomb, ki so padale komaj nekaj deset kilometrov od slovenske meje. Nehote so bili slušne priče hrvaškega zavojevanja Krajine, katero so tam živeči Srbi pred tremi leti proglasili za samostojno državo. Svet je bil takrat začuden nad srbsko smelostjo. Skoraj istočasno so Hrvati imeli v vzhodni Slavoniji hude boje s Srbi, ki so zmagovali na vseh področjih. Zahod so pretresala poročila o grozodejstvih, katera so bila zmožne delati napredujoče srbske čete. Trpljenje premaganih je bilo neizmerno. Njihovi klici na pomoč pa so dosegli samo občasno humanitarno pomoč, oziroma oskrbo s hrano in z zdravili in še to takrat, kadar je bilo sinjim čeladam možno obiti srbska zaledja! Zahod ni zaustavil srbskega navala in misleč, da bo preprečil prelivanje krvi, je prepovedal nakupovanje orožja Muslimanom, ki so na ta način bili brez moči. Srbi pa so ga imeli dosti še iz bivše Jugoslavije. SOS-klici napadenih Bosancev in Hrvatov so omogočili samo nekaj razgovorov med diplomati in morda včasih s predstavniki raznih držav. Zahod je bil le opazujoča priča nezaslišane krutosti osvojevalnih srbskih vojakov!

Hrvati pa medtem niso mirovali. Oropani vsakega orožja, odkar so se osamosvojili, so se tiho, a načrtno pripravljali na samoobrambo oziroma na ponovno zavzemanje ozemlja, katerega so izgubili. Po nekaterih poročilih so imeli za vojaške inštruktorje severnoameriške privatnike. Predsednik Clinton jim javno ni mogel pomagati. Ko je parlament izglasoval zakon, s katerim naj bi končala prepoved za oboroževanje Bosne in Hrvaške ter ostalih, ki so se ločile od Jugoslavije, je ta zakon evrgel.

Prejšnji teden je svet ostrmel nad odločnostjo Hrvatov, ki so v nekaj dneh zasedli ozemlje upornih krajinskih Srbov. Izgleda, da je Zahod z zadovoljstvom sprejel to dejstvo in se tudi — oddahnil, saj Hrvaška ni samo dobila nazaj svojega ozemlja, temveč je s svojim drznim posegom omogočila, da Zahodu ni bilo potrebno direktno braniti svojih interesnih sfer na Balkanu!

Odgovor Beograda je bil hiter. Zunanji minister Vladislav Jovanović je namreč izjavil: „Če bo Zagreb nadaljeval s svojo napadalnostjo in ogrožal državne in življenjske interese Jugoslavije, nam ne bo preostalo drugega, kakor z orožjem zaustaviti njegovo agresivno politiko. Prav tako bomo morali ustaviti tudi tiste zunanje sile, ki direktno ali indirektno pomagajo Hrvaški!" Nedvomno je mislil na Srednjo Evropo, zlasti Nemčijo. Njegova grožnja postaja bolj razumljiva, potem ko se je oglasila Rusija, ki se ne more odreči interesom na Balkanu, katere goji še iz časov bivše carske Rusije. Včeraj je ruska Duma odobrila zakon o vojaški pomoči Srbom in vsaj delno pomirila srbsko-bosanskega vodjo Mladića, ki je inozemskim časnikarjem izjavil, da Srbi v Bosni še nikdar niso imeli slabšega položaja, kakor ga imajo sedaj.

Kaj bo naredil Jelcin? Ali bo posnemal Clintona in uporabil pravico veta? Kaj bo naredil Zahod? In Milošević, ki bosanskim Srbom ne sme odkrito pomagati? Javil se je tudi Irak s sporočilom, da ima že pripravljeno orožje, kakor tudi dobro oborožene čete, ki naj bi pomagale Muslimanom v Bosni. To pomoč je takoj zavrnil vodja sarajevskih univerzitetnih študentov, češ, da je med bosanskim in iraškimi muslimani prevelika razlika v miselnosti ter navadah. Med časnikarji pa že precej mesecev kroži še nepotrjena slutnja, da sta se Milošević in Tudjman tajno dogovorila, kako si bosta razdelila Bosno in na ta način končala s prelivanjem krvi. Zahod in Rusija si bi razdelila svoje interesna področja, nastal bi ponovno „mejni zid", sedaj „bosanski zid"!

Brez dvoma živimo v težkih zgodovinskih trenutkih, ko se ponovno odloča usoda Evrope!

In Slovenija? Pred njenimi vrati se vršijo hudi vojaški spopadi. Ali bi zmogla sprejeti še več beguncev, ki si hočejo rešiti življenje? Sedaj jih ima 22.000. Za njihovo vzdrževanje ima na razpolago okrog 20 milijonov tolarjev letno. In če se število pribežnikov zviša? Direktor urada za priseljence, Miloš Šuštar, je pripravil zakon, s katerim bi bilo azilantom možno dobiti dovoljenje za začasno delo, da bi na ta način krili stroške za preživljanje. Brez dvoma bi potem imeli težave z mnogimi brezposelnimi Slovenci, ki ne dobijo nikjer dela.

Slovenci se že vprašujejo, če je njihova država pripravljena, da bi se lahko branila, če bi bila ogrožena. Nekdanji obrambni minister Janez Janša je odgovoril, da se Slovenija trenutno ni zmožna braniti, ker v zadnjih letih slovenske vojske niso zadostno opremljali, orožje, katerega še ima, je pa že zastarelo.

Zaskrbljivo je tudi, ker se vojaški podvigi ob meji dogajajo prav v času, ko so takó člani parlamenta, kakor tudi ministri na poletnih počitnicah (Zmago Jelinčič bajé celo na obisku pri Fidel Castru!). Sedanji minister za obrambo, Jelko Kacin, pa ravno sedaj zamenjava vodstvo Slovenske vojske — kakor Albina Gutmana, ki spada me najbolj odločne bojevnike pred srbskimi napadalci.

Priredila Pavlina Dobovškova

Odmevi s Hrvaške

Slovenski obrambni minister Jelko Kacin, ki je skupaj s sodelavci obiskal nekatera poveljstva in enote slovenske vojske ob južni slovenski meji, je v Črnomlju povedal, da zelo pozorno spremljajo dogajanja na ozemlju Hrvaške, zlasti v tistih predelih, ki so v neposredni bližini slovenske meje.

Na slovenski južni meji zaradi položaja na Hrvaškem ni izrednih razmer, policija pa je v pripravljenosti in obvladuje položaj na mejnih prehodih kot tudi na terenu. Za zdaj Slovenija zaradi položaja na Hrvaškem ni posebno ogrožena. Na slovenski južni meji ni zaznati povečanega števila beguncev, če pa bi do povečanja prišlo, je Slovenija na to pripravljena. Enote policije na južni meji ta čas niso okrepljene.

Hrvaški veleposlanik v Sloveniji Miljenko Žagar je 10. avgusta na časnikarski konferenci predstavil akcijo Nevihta in med drugim poudaril, da se je Hrvaška za akcijo s katero je hrvaška vojska osvobodila zasedeno območje kninske krajine, odločila potem, ko tudi po štirih letih sestankov, sprejetih deklaracijah in mirovnih načrtih ni bilo videti rešitve vprašanja zasedenih ozemelj na Hrvaškem in ker očitno „Srbi poznajo samo jezik sile" in ga je bila zato prisiljena uporabiti tudi Hrvaška.

STA

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA LJUBLJANA

Letopis slovenskega glasbenega življenja v Argentini

Zbral in uredil Edo Škulj

Kulturno življenje Slovencev v Argentini je bilo vedno zelo razvejano in močno. Ker so emigrirali iz Slovenije leta 1945 tudi v veliki meri protikomunistični kulturniki, so takoj zunaj pričeli s svojim specifičnim ustvarjalnim delom in ga nadaljevali v Argentini. Tudi to je pripomoglo k ustvaritvi „slovenskega čudeža", o katerem je pisal Kermavner.

Prišel je čas, da se delo naših kulturnikov spozna in oceni v domovini. O naših besednih ustvarjalcih se tako že veliko piše, ponatiskuje in vrednoti. To je sorazmerno lahko, saj so njihova dela — pisana beseda — ostala v knjigah in revijah. Tudi likovni umetniki so že dobili svoje mesto v domovini, kajti njihove slike so na razpolago v originalu ali vsaj v reprodukcijah.

Drug problem pa so predstavljali glasbeni (po)ustvarjalci, kajti zvok pride in gre, čez čas ga ni več možno ujeti. Sicer so nekateri v poznejših letih snemali koncerte na trak, a tega je bilo malo in je praktično nedosegljivo. Tudi malokateri so svoje stvaritve snemali na plošče ali kasete. Zato je težko približati slovenski publiki v domovini dosežke na glasbeni ali pevski ravni, kaj šele pravilno oceniti.

Ravno temu problemu se je posvetil glasbenik dr. Edo Škulj. Ko se je predal predvsem cerkveni glasbi v Sloveniji, ga je začelo zanimati tudi naše glasbeno življenje v Argentini, ki ga je v mladosti sam doživljal. Hotel je to opisati v Sloveniji. Uvidel je, da je edina realna možnost ne toliko ocenitev kot zbrati nekako kroniko o dogajanjih. Zato je pregledal vse številke našega lista Svobodna Slovenija in izpisal v skrajšani obliki vsa poročila, ki jih je našel o koncertih, pevskih festivalih, solistih itd.

Vso to bogato zbirko je objavil pred dnevi pod naslovom LETOPIS SLOVENSKEGA GLASBENEGA ŽIVLJENJA V ARGENTINI in ga posvetil 50. obletnici velikega slovenskega izhoda. Tam je zbral okoli 800 poročil in v njih zajel nastope in prireditve. Moral je vse pisanje posodobiti, poenotiti, prevesti argentinizme itd. Vse to je naraslo v obilno 580 strani debelo knjigo, ki vsebuje vse glasbeno življenje od leta 1948 do 1994. V njej so omenjeni vsi glasbeni in pevski dogodki, pevci, dirigenti, pevske izdaje, božičnice, festivali, občni zbori društev, intervjuji, uspehi na mednarodnem polju, v Sloveniji, gostovanja, življenjepisi, poročila, proslave, obletnice in še.

Mislim, da ni dela glasbenega življenja med nami, ki ga ne bi ponatisnil iz poročil. Veliko delo je opravljeno z veliko ljubeznijo in strokovno natančnostjo ter poznanjem življenja v Argentini.

Na konec knjige je dodal dr. Škulj še izredno popolno Imensko kazalo, ki obsega kakih 1000 imen sodelavcev; bogat zaklad in vreden za zgodovino. Dodal je še 32 slik zborov, pevcev in dirigentov.

V posameznih poročilih je dovolj glasbenih ocen in vrednotenj, da se tudi objektivno lahko spozna višino glasbene dejavnosti. Tudi iz raznih življenjepisov ali spominov ob smrti se lahko izluščijo zgodovinski podatki.

K tem striktno glasbenim podatkom pa je pridal še druge: npr. režiserje, scenografe, lučne in druge sodelavce, sodelavce pri brošurah ali glasbenih listih itd.

Naj bi omenil še nekatere pripombe k tako velikem delu:

Najprej je problem glasbenega delovanja pri naseljencih pred 2. svetovno vojno. Res je, da to delo ni bilo sproti ocenjevano v našem časopisju povojne emigracije in zato ne more biti zajeto v tej knjigi. Vendar bi se moral najti kdo, ki to delo še pozna in ima dostop do informacij v staronaseljeniških časopisih, ki so v Argentini nedosegljivi. V knjigi je omenjeno samo delovanje, pri katerem so sodelovali tudi novi naseljenci.

Seveda je problem pri takem izboru realna, nepristranska in znanstvena ocena, ki pa je nemogoča za nazaj, ker pač glas ni ohrajen. Vendar so bili pisci poročil in kritiki večinoma profesionalci ali vsaj strokovnjaki in se iz sporočil da razbrati, kaj je le v vzpodbudo in kaj umetniška vrednost.

Naj omenim samo eno tiskovno napako: sliki Andreja Jana in Janeza Vasleta sta zamenjani.

Vsa ta knjiga je epohalno in ogromno delo, ki ga je dr. Edo Škulj prevzel in odlično izpeljal ter ga s svojim znanjem in poznanjem področja tudi za zgodovino uspešno rešil. Ogromno materiala je zbranega v tem letopisu, ki bo v bodoče postal obvezni priročnik za zgodovinsko raziskavo vsakega posameznika in vse skupnosti za delo, ki je bilo opravljeno v preteklosti.

To naj bo v vzpodbudo, da se podobne preglede opravi še za druge umetniške dejavnosti.

Pričujočo knjigo so založile in izdale Mohorjeva družba v Celju, Krščanska kulturna zveza v Celovcu in Izseljensko društvo Slovenija v svetu v Ljubljani.

Tine Debeljak

Rast XXIV. končuje obisk

Maturantje slovenskega srednješolskega tečaja Marka Bajuka iz Buenos Airesa bodo prihodnji teden končali obisk domovine svojih prednikov. Tako kot doslej je gostovanje skupine pripravilo Izseljensko društvo Slovenija v svetu.

Slovenski srednješolski tečaj Marko Bajuk iz Buenos Airesa je bil ustanovljen leta 1961. Po letu 1972 je tečaj organiziral za maturante poletno taborjenje na jugu Argentine (Bariloče) pod imenov RAST (Roj abiturientov srednješolskega tečaja). Devetnajst let nepretrgoma so taborile skupine maturantov na jugu Argentine v Andskem pogorju, po spremembi političnega sistema v Sloveniji pa že pet let zaporedoma prihajajo v Slovenijo.

Po četrtkovem vzponu na Triglav ter ogledu Kočevskega Roga in Turjaka bodo maturantje z imenom RAST XXIV pričeli z ogledom Dolenjske. Danes jih bo sprejel krški župan Danilo Siter. Jutri se bodo srečali s skavti iz Novih Fužin, v ponedeljek pa jih bo sprejel grosupeljski župan Rudolf Rome z mladimi iz skupine MISS. Ogledali si bodo štajersko prestolnico Maribor ter Celje, Teharje, Ptuj in Ptujsko goro. V sredo bodo končali potovanje s srečanjem z domačini iz Rovt.

V torek so pod vodstvom preživelega domobranca Ivana Korošca obiskali Kočevski Rog. Globoko so doživljali strahote holokavsta, pri nemih razritih skalah in grozečih mrtvih breznih je župnik Janez Rihar z njimi daroval sveto mašo. Za nekatere je bil ta grozni zločin nad mladino slovenskega naroda pred 50. leti le del krvavih orgij in še danes niso zmožni vsaj spoštovanja do mrtvih. Črni zmazki ob križu in po skalah so njihova izkaznica. Ob poslušanju nekaterih izjav mladih maturantov se to oskrunjenje zdi v tem času ravno tako nerazumljivo kot je nerazumljiva pasivnost vladajoče koalicije ob tem oskrunjenju. Z drobci kamenja so pričeli čistiti sramoto nesramnih, dokler se ni močno ulil dež.

Boštjan Kocmur, 15. avgusta 1995

Tone Mizerit

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Težak gospodarski položaj, socialni kaos in zlasti rastoča brezposelnost, so porinili sindikaliste, združene v CGT, da so za prihodnji 6. september napovedali splošno stavko in protestno manifestacijo. To je nov činitelj na argentinskem političnem področju, ki verjetno ne bo bistveno spremenil dosedanjega stanja. Premalo je zagona v delavskem vodstvu, premalo trdnega prepričanja.

PRELJUBA EDINOST

Pravzaprav se na sindikalnem področju dogaja isto kot na političnem. Vlada dejansko nima prave opozicije. In tu ne gre le za formalno stanje, dejansko sindikalisti ne vedo, kaj naj bi storili, kako naj bi se organizirali, kako izrazili vzdušje, v katerem se nahajajo, ker ne najdejo poti do družbe.

Kakor je Menem globoko spremenil vrsto drugih činiteljev argentinskega življenja, je globoko zaoral tudi na sindikalnem področju. Čeprav je prišel na vlado tudi s pomočjo sindikatov in delavskih glasov ter podpore (Ubaldini se je udeležil vseh predvolilnih mitingov), so takoj prvi koraki še leta 1989 bili usmerjeni proti sindikalni enotnosti. Ni mu bilo treba večjih naporov. Argentinski sindikalizem ima toliko tradicije razkolov in notranjih bojev, da je ves proces ločitve potekel kot nekaj naravnega. A od tedaj naprej ni bilo več govora o sindikalni enotnosti.

Vsa ta zadnja leta se je delavsko vodstvo razdelilo v tri velike skupine: Uradna CGT, katero so vodili lahko bi rekli fanatični menemisti; MTA (Gibanje argentinskih delavcev), povezava nezadovoljnih a močnih sindikatov, ki pa kljub temu niso hoteli izvajati opozicije proti Menemu; in pa CTA (Kongres argentinskih delavcev), katerega sestavljajo zlasti močni sindikati državnih uslužbencev, ki je edini resnično nasprotoval vladi, čeprav se akcije dejansko niso poznale v družbi.

Ta delitev ima tudi svoje politično ozadje: CGT je sindikalni izraz menemizma, ki je ves ta čas enostavno kimala na vsako besedo iz vladne palače; MTA je skušala ohraniti neke vrste neodvisnost po ideološki črti starega peronizma, in je našla zatočišče pri buenosaireškem guvernerju Duhaldeju; CTA pa je odločno izpričevala svoje bolj levo prepričanje, in se je trdno naslonila (in odprla) na novorojeno Veliko fronto. Na zadnjih volitvah je aktivno posegla v kompanjo solidarne fronte. Prišlo je tudi do občasnega ljubimkanja med Bordonom in nekaterimi sindikati iz MTA, kot na primer s tovorniškim sindikatom, ki je odločal usodo Bordona na notranjih volitvah Fronte.

Vzporedno s tem umikom sindikalne opozicionalne dejavnosti, je padala tudi politična moč delavstva. Če so ob nastopu Menema sindikati imeli še 23 lastnih poslancev, jih imajo trenutno le še 10. Od teh jih je bilo 6 izvoljenih na zadnjih poslanskih volitvah, kar štiri na listi buenosaireškega peronizma, ki ga vodi guverner Duhalde. Po drugi strani pa je uporni sindikalizem odločilno posegal v sestavo volilnih listin Solidarne fronte.

Tu se je pojavil tisti novi činitelj: tradicionalni sindikati so opazili, da spričo socialne krize, gospodarskih težav in sledeče brezposelnosti, delavska opozicija, združena okoli Solidarnostne fronte, zavzema vedno močnejše položaje med delavstvom. CTA že ni več združenje peščice petardistov, merveč precej močna organizacija, ki vedno bolj močno posega v sindikalno življenje in se postavlja na čelo številnih protestov, ki se porajajo širom države mimo uradnih vodstev krajevnih sindikatov. Ta večinski del argentinskega sindikalizma je bil torej postavljen pred izbiro: ali se zaplete v protestne akcije, ali pa prepusti teren levičarskim sindikatom, ki rastejo prav zaradi neangažiranosti večine.

Tako so se pričele debate o tem, kaj storiti. Prvi korak, ki so ga režirali zakulisni veljaki je bil ta, da so porinili MTA nazaj v CGT. Zmerna opozicija, ki je doslej mirovala, pa je sedaj prisiljena, da nekaj stori, je zaznala, da je edina pot, da vsaj navidez izvede kako protestno gesto, in tako ohrani politično in gremialno iniciativo. Prvi korak je bil, da so spremenili vodstvo CGT. Novo vodstvo je potem sklicalo zborovanje, na katerem so se odločili, da izvedejo vrsto protestnih akcij, med njimi splošno stavko.

PROTESTIRAMO, A NE PREVEČ

Novo stanje je prišlo do izraza v nem najtežjih momentov sedanje vlade. Res je uspelo, da so mirno stekla pogajanja z Mednarodnim denarnim fondom. Tuji upniki tudi niso preveč sitni, ker vidijo, da je položaj res težak. A vlado danes bolj skrbi zaskrbljujoče nizka davčna nabirka, kot pa rastoča brezposelnost. To je razvidno iz raznih napovedi, ki smo jih slišali iz uradnih ust pretekli teden. Predsednikove napovedi ukrepov za zmanjšanje brezposelnosti so mnogo bolj meglene in lahke, kot pa ministrovi ukrepi za zvišanje davčne nabirke.

Po drugi strani pa je prišlo do nepričakovanega soglasja med podjetniki in sindikalisti. Argentinska industrijska zveza je imela važno zasedanje v Mar del Plata. Tam so objavili vrsto študij in podatkov o trenutnem stanju domače industrije in dokazali, da vlada dejansko nima načrta gospodarske rasti. Ni nikake obrambe domače industrije in je tudi ni videti v bližnji bodočnosti. Vlada resnično ni mogla ovreči trditev industrijalcev; sindikati pa so takoj zatrobili v isti rog, ker tudi vidijo, da je smrt industrije njihova lastna smrt. Le kot zanimiv podatek: od leta 1991 pa do danes je v državi zaprlo vrata kar 14.000 raznih industrijskih podjetij.

Da je bila mera polna, se je tem izrazom pridružil še buenosaireški guverner Duhalde, ki je v svojih izjavah podprl stališče Industrijske zveze. S tem je povzročil nov spopad z ministrom Cavallom, ki je z raznimi kritikami napadel guvernerja. A to je že stara zgodba, saj vsi vemo, da oba gledata na leto 1999 in hrepenita po predsedniški kandidaturi.

Tako ali drugače, sindikati so se odločili za protest. A niti v tem si niso edini. Eni trdijo, da bo to splošna stvaka, drugi, da bo le „prekinitev dela"; in celo tretji, da hočejo pravzaprav le pomagati vladi s tem, da opozore na težak položaj brezposelnih in delavcev. V takem vzdušju ni videti, da bi protest imel zaželeni odmev.

Tako se je stavka, ki bi morala biti izraz socialne nejevolje, spremenila v politični dejavnik, iz katerega hoče vsaka skupina potegniti dobiček za svojo pozicijo. Vlada je že dosegla kar je hotela. Sindikalizem, čeprav nastopa skupno, je tako razprt, da se ga ni bati. Le minister Cavallo ne doseže tega, kar bi hotel. Njegovi delavski zakoni v kongresu ne morejo napredovati. To pa zato, ker so v delavski parlamentarni komisiji peronistični sindikalisti prejeli nepričakovano pomoč radikalnih poslancev. Marsikdo raje pozabi, da je Ubaldini na čelu CGT organiziral kar 13 splošnih stavk.

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Slovenske devizne rezerve so v mesecu maju dosegale 3,2 milijarde dolarjev, kar je več kot pa ima Slovenija zunanjega dolga. Ta je sestavljen večinoma z dolgoročnim odplačevanjem. Letos bo Slovenija odplačala 512, prihodnje leto pa 614 milijonov dolarjev. Ker se Slovenija „naslanja" na nemško marko in se je ta nasproti dolarju okrepila, je porast deviznih rezerv delno pripisati tudi razvrednotenju dolarja.

DOL PRI BOROVNICI — Kljub temu, da so psi v tamkajšnjem azilu cepljeni proti steklini in ne predstavljajo nevarnosti za domačine, je upravni svet odredil, da jih je treba izseliti. Azil nima zadostno urejenih higijenskih prostorov, zato je bil izdan odlok izselitve do 15. avgusta. Do tistega časa morajo oskrbniki azila poskrbeti, da živali najdejo nove lastnike. Pri tem iskanju sodelujejo tudi veterinarski delavci, ki so se obrnili na razna društva za zaščito živali, da jim tudi ti pomagajo pri izseljevanju. V nasprotnem primeru bodo primorani pse usmrtiti.

LJUBLJANA — Komisija za spremembo imen ulic mestne ljubljanske občine je pripravila 33 predlogov za preimenovanje ulic. Prejšnji izvršni svet jih je potrdil, vendar jih mestna skupščina še ni potrdila. Med predlogi je odprava imen Kocbekove in Kozakove ulice ter Ulice 9. brigade, Kardeljeve ploščadi in Parka neuvrščenih. Pri izbiri novih imen se je komisija zavzemala za preprosta in razumljiva imena, brez okrajšav ali kratic; ulice naj bi se imenovale le po pokojnih velmože (ali veleženah) in med njimi bi imeli prednost glasbeniki, znanstveniki in zdravniki, odpisali pa naj bi politike. — Poleg tega morajo obravnavati tudi predloge o odceptivi nekaterih naselij, ki bi rade imele samostojne občine: Šmartno, Tacen, Šentvid in Gunclje. O vsem tem naj bi mestna skupščina glasovala šele v zadnji četrtini leta.

KOSTANJEVICA — Pri popravljanju in obnovi opatove dvorane so odkrili nove, lepo oblikovane strelne line in prekrite stene, ki spadajo v starejše (romansko in gotsko) obdobje, kot pa so prvotno mislili. Konservatorji so z novimi podatki dokončno sestavili prvotno sliko opatove dvorane.

LJUBLJANA — Nekdanji specialec slovenske policije, ki je sodeloval pri ropu v Celovcu, je ubežal iz priporov na Povšetovi ulici. Med sprehodom po dvorišču se je zavihtel čez zid in se čez dvorišče psihiatrične bolnišnice na Poljanskem nasipu izgubil v mestu. Zanimivo je to, da je letos že tretji pripornik, ki od tam uide na enak način.

LJUBLJANA — Slovenija in Litva se pogajata o vzpostavitvi proste trgovine. V začetku prihodnjega leta naj bi že stekel sporazum z odpravo carine na nekatere proizvode, drugi del sporazuma pa naj bi stekel leta 1998. Menjava je zaenkrat minimalna: Slovenija izvaža med drugim zdravila, vitamina, dele za električne in elektronske instrumente, iz Litve pa uvaža predvsem surovine (šoto, kože, fosfate), posteljno perilo in rezkalne stroje.

LJUBLJANA — Od konca junija letos je agencija Europa travel iz Clevelanda uvedla tedenske čarterske polet Cleveland-Brnik. Ob sredah prispe letalo DC-10 in isti dan odpelje prejšnje potnike nazaj. Vozni listek stane 700 dolarjev; polet traja 12 ur, eno uro pa stojijo v Londonu. Kljub pričakovanju in promociji po časopisih pa so letala (njih zmogljivost je 360 potnikov) navadno napol prazna.

MEHIKO — Na osmem mednarodnem lutkovnem festivalu México '95 so poleg drugih lutk nastopile tudi slovenske. Lutkovno gledališče Ljubljana je v španščini predstavilo Sapramiško Svetlane Makarovič, ki je že doživela velike uspeh po celem svetu. Sapramiška je v španščini dobila ime Saprratoncita.

LJUBLJANA — Slovenski prometni policisti so dobili prvih deset ročnih laserskih merilnikov hitrosti v cestnem prometu ali, na kratko rečeno, laserskih radarjev. Z njimi lahko izmerijo hitrost avtomobila še preden (tudi 500 metrov) pride avto do radarja in vozniku na mestu pokažejo prekršek na zaslonu. Do konca leta bo policija dobila še deset merilnikov, vsak pa stane 9.000 mark

PTUJ — Ptujski Pokrajinski muzej je v prvih petih mesecih letošnjega leta sprejel 34 tisoč ljudi. Včasih je toliko ljudi obiskalo muzej v celem letu. problem pa je seveda na ekonomski plati, saj muzej dobiva od ministrstva za kulturo plače za 38 zaposlenih, v resnici pa je zaposlenih 48. Zanje in za drug stroške mora muzej priskrbeti denar z drugimi dejavnostmi. Ravnatelj muzeja pravi, da bi z 38 zaposlenimi ne mogli pripraviti izrednih dejavnosti, s katerimi se muzej pohvali in s katerimi si odpira pot med svetovno priznane muzeje.

MURSKA SOBOTA — Zasvojenost z mamili se tudi v Pomurju vztrajno širi. Računajo, da je v tej pokrajini že okoli 150 mladih zasvojenih s heroinom. Letos so zasegli že nad 50 gramov heroina, vendar zakonodaja ni ravno stroga, saj so znanega preprodajalca iz Murske Sobote že večkrat zalotili pri razpečevanju in zmeraj najde kako okoliščino, da ga ne zaprejo za dalj časa.

LJUBLJANA — Slovensko glavno mesto ima tudi svoje temne strani, kot je npr. prostitucija oziroma posredovanje pri prostituciji, kot imenuje kazenski zakonik organiziranje prostitucije. Pred kratkim je bil ovaden človek, ki je pridobival, zavajal in spodbujal k prostituciji sedem Ukrajink. Te so prišle brez ustreznih dokumentov preko Hrvaške. Ovadba je bila napravljena tudi na podlagi pri preiskavi odkritega zvezka Ukrajink, v katerem so vodile svoje knjigovodstvo, ker jim njihov posrednik ni izročal domenjenega deleža.

BLED — Ob koncu Riklijevih dni so zaključili slovesnosti z blejsko nočjo. Ob tej priliki vsako leto napolnijo jezero s posebnimi malimi lučicami: polovico jajčne lupine napolnijo z voskom, blejski čolnarji pa jih posejejo po jezeru. Letos je bilo na jezeru 15.000 takih luč, ki so osvtlile njegovo gladino in ustvarile lep pogled z blejskega gradu. (Švicar Arnold Rikli je proti koncu prejšnjega stoletja imel ob jezeru kliniko, v kateri je svoje goste zdravil z zračnimi in vodnimi kopelmi).

MARIBOR — V dvorani Tabor se je zbralo 2.000 Jehovovih prič iz vse Slovenije na svoj območni kongres. Srečanje je trajalo tri dni, med katerim so opravili poznan krst in govorili o težavah mlajših, starejših, o socialnih in drugih vpršanjih.

BELTINCI — V župnijskem domu so z razstavo o folklorni dejavnosti proslavili petindvajsetletnico folklornega festivala. V tem času si je pridobil mednarodni ugled, za kar je KUD Beltinci dobil evropsko nagrado za izvirnost, od Slovenije pa Maroltovo plaketo, ki je najvišje priznanje na področju folklorne dejavnosti. „Pesem in ples družita narode" je geslo festivala, ki je v svoji zgodovini gostil že 120 skupin iz trinajstih držav, plesalo pa je okoli 6.000 plesalcev. Letos so pripravili prikaz starih beltinških običajev, opravil in jedi, na dobro uspelem etnovečeru pa so nastopili Cimbalova muzika s Češke, akademska folklorna skupina Lany s Poljske ter slovenske skupine Marko band, Kociper banda, Tolovaj Mataj, Beltinški tamburaši in Dobrovniški citrarji.

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske Latinskoameriške Trgovske Zbornice

KROMPIRJEVA NOČ 95. Priredili so jo v Beltincih (Prekmurje), kjer pridelajo največ krompirja v Sloveniji. Obiskovalci bodo lahko pokusili različne jedi iz krompirja: pomfrit, languš, pohani krompir in druge jedi iz žara. Za 2500 obiskovalcev bodo porabili okoli 800 kg novega krompirja. Večer bo tudi zabaven, saj bodo imeli ples s krompirjem in lupljenje krompirja. Vsa prva mesta bodo nagrajena. Tovrstne prireditve privabijo lepo število turistov.

137.167 GOSTOV so imeli v prvi polovici leta 1995 v vseh 15 slovenskih zdraviliščih. To je ugoden polletni izid slovenskih zdravilišč, saj so imeli sedem odstotkov več kot lani. Zdraviliški hoteli pa so v istem času imeli 745.002 nočitev, med njimi 266.828 tujih in 478.174 domačih.

NEZAPOSLENOST NARAŠČA. Na Dolenjskem in v Beli Krajini je bilo julija letos prijavljenih že 5.917 iskalcev zaposlitve. Naraščanje nezaposlenosti je predvsem posledica prijav mladih, ki iščejo svojo prvo zaposlitev ter stečajev raznih podjetij.

116.384 BREZPOSELNIH OSEB je bilo prijavljenih v prvi polovici leta na področju slovenske prestolnice Ljubljane.

VELIKA PRIDOBITEV V TRENTI. V prelepi dolini Trente so 23. julija slovesno odprli središče, dom kulture in izročil. Dom Trenta obsega kar 2.200 kvadratnih metrov pokritih površin. Dom pomeni začetek večje razvojne spodbude in skrbi za območje naravnega parka.

V ZNAMENJU STARIH KMEČKIH OBIČAJEV so v občini Odranci priredili že drugo Ajdovo noč. Prireditev je zelo lepo uspela. Udeležilo se je je 1300 oseb. V košnji se je pomerilo sedem tekmovalcev nad 70 let starih. Kar šest moštev pa je tekmovalo v sestavljanju kmečkega voza in vlečenju vrvi. Zanimivost je bilo tudi ugibanje teže treh bikov. Za notranje potrebe pa so pripravili kar 1200 kosov kaše s pečenko, lepo število krapcev in druge dobrote. Podobne prireditve so pomembne za razvoj turizma.

218.000 TON JEKLA so izdelale slovenske železarne v prvih šestih mesecih tega leta. Vrednost prodaje pa se je povečala za 28 odstotkov. Ta je zanašala 27,3 milijarde tolarjev ali 335,5 milijona mark. Slovenske železarne izvozijo povprečno 60 odstotkov proizvodnje, kar je v prvi polovici znašalo 192 milijonov mark. Vse kaže, da so slovenske železarne na dobri poti, saj so kazalci poslovanja ugodni.

„VESELJE DO NOVOSTI" je geslo letošnjega celovškega sejma na katerem bo razstavljalo 687 razstavljalcev, tudi iz Slovenije.

TOVARNA PEKO, STEBER GOSPODARSTVA v Tržiču, velik del svoje proizvodnje izvaža. Tržičani slovijo po več kot petstoletnem trgovskem izročilu. Okoli 3300 zaposlenih, jih skoro 2500 dela v industriji, 350 ljudem daje kruh trgovina, gradbeništvo 130, gostinstvo in turizem 54 ljudem. V občini je okrog 600 obrtnih delavnic in podjetij.

ČEVLJARSKO TRADICIJO združuje predvsem izdelava sodobne obutve v tovarni Peko, ki zaposluje 1500 delavcev. Gre za največjega izvoznika, saj Pekove čevlje prodajajo širom po Evropi in na zahteven ameriški trg.

TRADICIONALNA ŠUŠTARSKA NEDELJA v Tržiču bo v nedeljo, 3. septembra. Uvod v njo je lepo število kulturnih prireditev. Na nedeljo pa je tradicionalen „Šuštarski sejem" na 300 stojnicah in trgovinah. Letos pričakujejo tri milijonskega obiskovalca.

UGODNI IZIDI. Korporacija Microsoft (računalniki) je v letu 1994-1995 do 30. maja dosegla 5,94 milijarde dolarjev dohodka, kar je 28% več kot lani. Čisti dobiček znaša 1,45 milijarde dolarjev. Rast dohodka so dosegle prodaje programske OEM in izkupiček na trgih Daljnega vhoda. Izredno dobra je bila prodaja izdelkov Windows in Office.

35 BANK V SLOVENIJI so imeli lani. Poleg tega 11 hranilnic in 74 hranilno-posojilniških služb. Za opravljanje vseh vrst bančnih storitev je pooblaščenih le 17 bank, vse ostale imajo omejeno delovanje. Za pridobitev neomejenega delovanja mora imeti 4.080 milijonov tolarjev jamstvenega kapitala.

TUJCI SOLASTNIKI 14 BANK. V petih bankah so večinski lastniki, v nekaterih imajo majhen kapitalski delež. Samo enaka banka je v popolni lasti tujcev.

DVA HOTELA ZA MALE ŽIVALI nudita oskrbo vsem vrstam živali: Vsi, ki želijo oditi na počitnice so večkrat v zadregi. Saj je dostikrat nemogoče vzeti s seboj psa ali mačka. V Sloveniji je več podjetnih posameznikov odprlo zavetja za živali. V Ljubljani pa vse leto poslujeta dva „hotela".

DOBER TEK! Turistična kmetija Tremel Bolvrače v puconski občini prireja zanimivo tekmovanje s slivovimi cmoki. Pripravili bodo okoli 500 cmokov in vsak udeleženec tekmovanja bo moral pojesti po 25 kosov. Prvi bo prejel gostinske usluge kmetije, sledile bodo pa še druge nagrade: pujsek, itd.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
11. avgusta

1 dolar	116,84 SIT tolarjev
1 marka	81,49 SIT tolarjev
100 lir	7,34 SIT tolarjev

ZGODILO SE JE V SLOVENIJI

Na 12.321 razpisanih mest za redni študij na ljubljanski in mariborski univerzi se je v rokih, določenih v razpisu za vpis, prijavilo 12.300 kandidatov z dokazilom o izpolnjevanju vseh vpisnih pogojev. V študijske programe, kjer ni bilo omejitve vpisa, je bilo sprejetih 4.147 kandidatov, mesta, ki so še prosta na teh programih, pa bodo na razpolago v drugi polovici septembra. Seznami sprejetih kandidatov so že objavljeni na fakultetah, umetniških akademijah in visokih strokovnih šolah.

———

V Fort Polku v Louisiani se je 6. avgusta začela vojaška vaja Cooperative Nigger 95, ki bo potekala do 28. avgusta. To je šesta vaja v okviru Partnerstva za mir in prva vaja, ki je organizirana v ZDA. Takšne oblike sodelovanja se prvič udeležuje tudi slovenska vojska. Na vaji sodelujejo vojaki 14 držav članic Partnerstva za mir in treh držav članic zveze NATO in sicer ZDA, Velike Britanije in Kanade. Na slovesni otvoritvi je govoril ameriški obrambni minister William Perry, ki je po končani slovesnosti obiskal tudi enoto Slovenske vojske.

Slovesnosti se je udeležila tudi delegacija slovenskega obrambnega ministrstva, ki se je sestala z Williamom Perryem, ki se je odzval povabilu za obisk Slovenije v septembru.

AERODROM LJUBLJANA

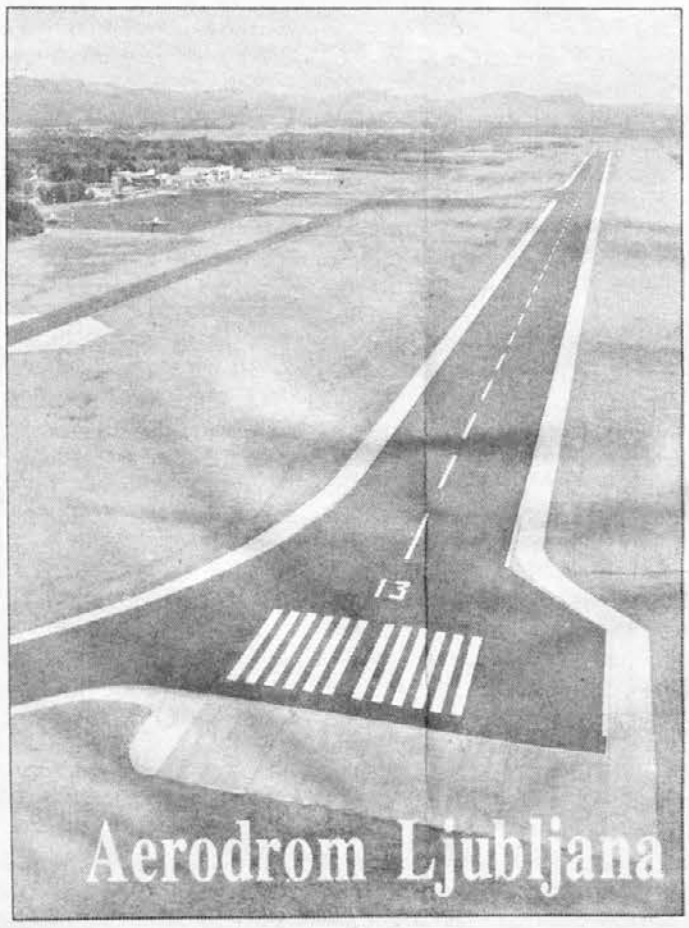

Pred kratkim so se v Buenos Airesu mudili slovenski poslovneži, ki upravljajo ljubljansko letališče na Brnikih. Na njih leži skrb, da letališče posodobijo, upravljajo in ga uvrstijo na pravo mesto tudi v svetovnem merilu. (Naj omenimo, da ti ne predstavljajo letalske družbe, ki to letališče uporabljajo napr. Adria Airways). To so bili generalni direktor letališča Vinko Može, Igor Klun, direktor splošnega in Jure Mežnaršič, direktor komercialnega sektorja.

Pri svojem obisku sicer poslovne narave so se hoteli srečati tudi z izseljenci. Z njimi se je pogovarjal glavni urednik našega lista:

Vi ste upravljalci letališča Brnik pri Ljubljani. Lahko kaj poveste o zgodovini letališča.

Za prvo vprašanje, ki je naravnano na zgodovino letališča Ljubljana, dajemo nekaj osnovnih podatkov.

V decembru leta 1993 je letališče Ljubljana praznovalo 30-letnico svojega poslovanja. Prvo letalo je na predbožični večer leta 1963 s tem odprlo novo stran v razvoju zračnega prometa v Sloveniji.

Samo letališče je bilo ustanovljeno z odločbo Občine Ljubljana-Moste-Polje že leta 1961, vendar je bilo to letališče samo na papirju. V pičlih dveh letih je sredi brniških gozdov zraslo za takratne razmere moderno letališče, ki je pomenilo tako za Ljubljano, kot za Slovenijo, okno v svet.

V teku let je letališče doživljajo velik razvoj, vanj so bila vložena velika finančna sredstva, ogromno truda in dela je bilo vloženega v posodobitev vzletno-pristajalne steze, navigacijskih in svetlobnih sistemov, veliko je bilo narejeno za boljše počutje potnikov. Pri tem ne smemo pozabiti velikih vlaganj v sistem varnosti zračnega prometa in varnosti na letališču.

Danes je naše letališče Ljubljana s svojo vzletno-pristajalno stezo, dolgo 3300 metrov, ter široko 60 metrov, sposobno sprejeti in oskrbeti vsako letalo (tudi Boeing 747).

Poskrbljeno pa je tudi za dobro počutje potnikov, saj je velika pristaniška stavba v celoti klimatizirana, na voljo pa jim je tudi široka gostinska in trgovska poudba.

Trenutno ima podjetje še vedno status družbenega podjetja, vendar se bo na podlagi Zakona o lastninskem preoblikovanju podjetij in Zakona o gospodarskih javnih službah lastninsko preoblikovalo.

Na podlagi določbe obeh Zakonov bo večinski lastnik podjetja država, ki bo svoj del vložila kot vložek javnega kapitala v novo delniško družbo.

Kako je letališče preživelo slovensko-jugoslovansko vojsko?

V zvezi vprašanja, kako je letališče preživelo vojaški spopad, vam prilagamo izvod letališkega časopisa, ki opisuje dogajanje v tem času.

Kako pa dela letališče danes?

Obseg poslovanja našega letališča je po velikem padcu števila potnikov in operacij letal leta 1991, v stalnem porastu.

V letu 1994 je bilo na našem letališču opravljenih 15.821 operacij (pristanek in vzlet letala), kar predstavlja 23% povečanje, glede na leto 1993. Preko letališča je potovalo 497.456 potnikov, kar predstavlja 24% povečanje, prepeljano pa je bilo 9881 ton tovora, kar predstavlja 17% povečanje.

Sedanji vzpon prometa je zasnovan na povsem novi strukturi in kakovosti prometa. Ves promet je mednarodni, povečalo se je število rednih linij, redni promet je porastel za 70%. Slovenski letalski prevoznik Adria Airways opravlja okoli 85% vsega prometa, od tujih letalskih družb pa preko našega letališča leti Swisair, Aeroflot, Air France, Austrian Airlines, Lufthansa, Palair, Avioimpex in Macedonian Airlines.

Še nikoli v svoji 30-letni zgodovini ljubljansko letališče ni bilo tako dobro povezano z Evropo, kot je danes. Vzdržujemo redne letalske zveze z vsemi večjimi evropskimi mesti kot so Dunaj, Zürich, München, Frankfurt, Paris, London, Moskva, Rim, Kopenhagen, Tirana, Istambul, Skopje.

V letošnjem letu si obetamo tudi povečan promet s tovornimi letali, saj letališče lahko sprejme tudi največja širokotrupna transportna letala z velikim razponom kril.

Kaj nameravate v prihodnosti?

Razvoj letališča Ljubljana, kot osrednjega letališča v samostojni državi Sloveniji, bo predvsem odvisen od dinamike in kakovosti povečanja prometa, ter finančnih aranžmajev. V letošnjem letu nameravamo instalirati sistem za precizno pristajanje in vzletenje letal v najtežjih meteoroloških pogojih, tako imenovano kategorijo CAT III. To pomeni, da letalski promet ne bo več odvisen od slabe vidljivosti (megle) in bo s tem zagotovljena večja varnost in rednost zračne plovbe.

Prd leti je bil v projektu letališča zasnovan tako imenovani „južni terminal", vendar smo se projektu odrekli, saj bi bil nesmotern in bi pomenil izgubljeno investicijo. Z znatno manjšimi sredstvi, ter veliko večjo funkcionalnostjo smo preuredili sedanjo pristaniško stavbo, v prihodnosti pa imamo začrtano gradnjo novega potniškega terminala, ki bi se nahajal v smeri proti Šenčurju. Novi objekt bi bil prilagojen vsem najnovejšim standardom, ki veljajo v letalskem prometu, s posebnim poudarkom na zagotavljanju varnosti.

Od leve na desno: Igor Klun, direktor splošnega sektorja letališča; Jure Mežnaršič, direktor komercialnega sektorja; inž. Vinko Može, generalni direktor Aerodroma Ljubljana.

Kaj vas je pripeljalo v Argentino?

Doslej smo že večkrat dokazali, da letališče ni privesek letalskih druž, temveč je samostojen pravni subjekt, ki se mora v sodobnih tržnih pogojih komercialno obnašati. V ta namen smo na našem letališču že pred leti pričeli z intenzivnim raziskovanjem tržišč, s ciljem povečevanja prometa ter komercialnih učinkov.

Eden izmed segmentov raziskave tržišča so tudi slovenski izseljenci. Iz dosedanjih analiz izhaja, da se slovenski izseljenci večinoma ne poslužujejo obiska domovine prek ljubljanskega letališča. To še posebej velja za izseljence iz Argentine, ki so se do sedaj posluževali predvsem letališč v Rimu, Londonu in Frankfurtu. Od tu pa so ponavadi leteli ali v Celovec, Gradec ali na letališče Ronki pri Trstu. Sedaj ko imamo redne letalske zveze z neštetimi evropskimi mesti, pa se odpirajo širše možnosti za čim udobnejši let v domovino.

Pri tem velja pripomniti, da so se številni izseljenci posluževali različnih kombinacij letov v domovino. Ponavadi pa se je izkazalo, da je za nekaj dolarjev cenejša vozna karta v resnici veliko dražja, da izgube na času niti ne omenjamo. Zato menimo, da so še vedno najcenejše direktne linije za evropske distance, od koder je pot v domovino veliko lažja in enostavnejša.

V pogovorih z letalskimi prevozniki Swisair in Lufthansa je bilo zaznati dokajšen interes za organiziranje potovanj večjih skupin naših izseljencev v domovino, vendar je treba za boljšo povezavo storiti še marsikaj.

Zaradi navedenega smo se odločili, da obiščemo naše rojake v Argentini in na kraju samem preverimo, kakšne so naše možnosti. Moramo poudariti, da smo bili nad samim sprejemom pri rojakih, njihovo gostoljubnostjo ter pripravljenostjo priskočiti na pomoč, prav prijetno presenečeni. V razgovorih, ki smo jih imeli s predstavniki tujih letalskih družb ter nekaterimi „tour operatorji" smo ugotovili, da so naša pričakovanja v zvezi povečanja potnikov iz Argentine, upravičena. Vendar, kot smo že navedli, bo potrebno v medsebojnih razgovorih, tako s tujimi, kot domačimi prevozniki, storiti še marsikaj, da bi čimbolj skrajšali tako imenovani „connecting time" na letališčih v Evropi. Tu mislimo predvsem na možnost Adrie, da pridobi ustreznejše termine za polete do Ljubljane.

Hvala lepa za pogovor!

Pogovarjal se je **Tine Debeljak**

Klemenčičeva mama — 95-letnica

Dne 1. avgusta je dopolnila 95 let svojega življenja gospa Ana Klemenčič roj. Sitar, bolj znana kot Klemenčičeva mama, ki je gotovo med najstarejšimi med nami.

Ker je bilo že pred petnajstimi in nato pred petimi leti, ko je dopolnila 90 let življenja, obširno opisana v našem časopisu njena življenjska pot, je ne bomo ponavljali. Lahko pripomnimo, da je slavljenka lahko vzor slovenske matere-begunke.

V najlepšem kraju Slovenije pod Karavankam je bil njen rojstni kraj, od koder se je poročila v Kovor z Vinkom Klemenčičem, kjer je bil odslej njen dom. Bog jima je dal v zakonu sedem otrok, kateri so še vsi živi, le očeta ni več, ker so ga ubili partizani med vojno, le zato ker je bil globoko veren in se ni strinjal s komunističnim nasiljem. Mama se je z nedoraslimi otroki mučila na kmetiji v stalni nevarnosti za svojo življenje ter so morali ob koncu vojne zapustiti dom in se čez bližnji Ljubelj podali v begunstvo, neznani usodi nasproti.

Po raznih taboriščih na Koroškem, je vsa družina leta 1949 prispela v Buenos Aires, le sin Jože je odšel v Čile, kjer živi z družino. Ostali pa so tukaj ustvarili svoje družine. Slavljenka živi pri hčerki Heleni na Gričarjevem domu, kjer ob ljubeznivi oskrbi potrpežljivo in z vso vdanostjo prenaša težo križa, ki je vsakemu naložen v visoki starosti. Še vedno bere slovenske časopise in revije, tudi se zanima za življenje v domovini in v slovenski skupnosti v Argentini.

Ob njeni 95-letnici častitajo mami z vso hvaležnostjo vsi njeni otroci skupaj z 22 vnuki, 24 pravnuki in z dvema prapravnukoma.

Klemenčičevi mami pa tudi čestitamo z vsemi dobrimi željami rojaki carapachayske srenje in ji želimo še več zdravih in zadovoljnih let.

Slavljenki čestita tudi Svobodna Slovenija, katero vneto bere od samega začetka.

I. Ž.

Umrl je Stane Mehle

Čeprav ne popolnoma nepričakovano, nas je vendarle iznenadila nagla smrt našega rojaka Staneta Mehleta, ki je v nedeljo zjutraj v zgodnjih jutranjih urah po krajši bolezni izdihnil. Žalostna vest, ki nas je vse prizadela, se je hitro razširila po vasi. Usmiljene sestre so pripravile v vežici Doma sv. Vincencija mrtvaški oder, kamor so položili krsto z dragim pokojnikom.

Kmalu so začeli prihajati vaščani in domačini, številni njegovi prijatelji iz vseh krajev Velikega Buenos Airesa, da ga pokropijo in pomolijo za dragega prijatelja Staneta. Bil je dan prej previden in pripravljen na srečanje s svojim Odrešenikom.

Naslednji dan v ponedeljek, 7. avgusta, je bila ob 10.30 uri pogrebna maša, katero je daroval Jože Škerbec, delegat slovenskega dušnopastirstva ob somaševanju župnika Janeza Petka. V pridigi je številnim vernikom globoko govoril o veri v posmrtno življenje. Smrt je treba sprejeti v luči vere z vdano izročitvijo božji volji.

Pokojni Stane Mehle je bil sin globoko verne krščanske in narodno zavedne družine, ki je po vojni izgubila tri sinove domobrance in sicer: bogoslovca Jožeta ter brata Vinka in Ivana, ki so bili umorjeni in pokopani neznano kje.

Njegov oče, pokojni Jože, ki je leta 1956 umrl v Argentini, je bil napreden in podjeten gospodar. On je bil prvi, ki se je opogumil naseliti se v Lanús, le nekaj korakov vstran od slovenskega zemljišča. Iz skromnih začetkov je v letih s pridnostjo in vztrajnostjo zraslo uspešno trgovsko podjetje.

Pokojni Stane je z drugimi sovrstniki ustanovil leta 1952 mladinski organizaciji SFZ in SDO. Bil je večkratni odbornik, skozi leta moder voditelj mladine v tistih začetnih letih. Ko je odrasel, se je pridružil društvu Slovenska vas in vedno bistveno sodeloval v raznih odborniških mestih. Poznali smo ga kot delavnega, odgovornega in zavednega člana naše skupnosti, vedno pripravljenega, da pomaga, kjer je bila potreba. Pri vseh naših vaških podvigih je bil prisoten s svojimi nasveti in reševal, če se je kaj zataknilo.

Bil je dobrotnik naše cerkve Marije Kraljice, kjer je vsako nedeljo s svojo družino zasedel klop pri slovenski maši.

Vnet je bil za misijone. Sodeloval je pri Misijonski zvezi in vsakoletni misijonski tomboli, prej v Ramos Mejiji, zadnja leta pa v Slovenski vasi. Bil je tudi član šolskega odbora.

Večkrat je bil odbornik Zedinjene Slovenije, tik pred boleznijo pa je bil izvoljen za njenega tajnika.

Skratka, veselil se je vsakega napredka pri našem društvenem domu in sploh vse naše širše skupnosti. Bil nam je vsem zgled v izvrševanju dane besede in obljube.

Zadnji čas mu je božja Previdnost dopustila hudo trpljenje, ki ga je junaško prenašal. Bil je več mesecev prikljenjen na bolniško posteljo in odvisen od pomoči drugih. V času njegove bolezni so ga mnogi hodili obiskovat.

V naši vaški skupnosti bomo pogrešali dragega Staneta, kjer je bil vidna osebnost. Prezgodaj je odšel od nas in to v času, ko bi ga njegova družina najbolj potrebovala.

Po maši se je zvrstila dolga vrsta avtomobilov s pogrebci, ki so pokojnega Staneta spremjali na bližnje pokopališče v Lomas de Zamora.

Pri grobu so se od njega poslovili župnik Janez Petek v imenu cerkvenega občestva, v imenu društva Zedinjena Slovenija, Zadruge Sloge in Misijonske zveze je spregovoril Marjan Loboda, ki je poudaril njegove vrline zvestega sodelavca. Zadnji se je poslovil Vinko Glinšek, predsednik društva Slovenska vas, ki se je zahvalil v imenu vaščanov za njegovo sodelovanje v naši skupnosti. Zaključil je nagovor s prošnjo, naj mu Bog obilno poplača njegovo požrtvovalno delo.

I. G.

Zvestemu bravcu, oglaševalcu in sotrudniku želi tudi Svobodna Slovenija večni pokoj, družini pa izraža iskereno sožalje.

SLOVENCI V ARGENTINI

Spomenik msgr. Hladniku v Slovenski vasi

Pred 30 leti, 20. junija 1965, je v Buenos Airesu umrl legendarni slovenski izseljenski duhovnik msgr. Janez Hladnik. V Slovenski vasi pri Lanusu, ki jo je on pobudil, so pred 43 leti rojaki, združeni v Društvu Slovenska vas postavili krajevni dom, in mu dali ime „Hladnikov dom". Stoji na glavni cesti, ki nosi že nekaj let ime Msgr. Juan Hladnik. V nedeljo, 30. julija t. l. so obhajali obletnico blagoslovitve tega Doma. Zbrali so se pri slovesni maši, katero je daroval župnik Janez Petek CM za vse pokojne člane društva. V svoji pridigi je poudaril, da imata slovenska cerkev Marije Kraljice in Hladnikov dom veliko skupnega, saj je obema cilj in namen ohranjati in poživljati vero v Boga in v duhovne vrednote ter ohranjati ljubezen do materine besede in do slovenskega naroda. Obhajanje nove obletnice Doma naj bo vzpodbuda vsem, za vztrajno sodelovanje pri kulturnem, vzgojnem, zabavnem in športnem življenju. Le tako imamo lahko upanje, da se bo naša krajevna skupnost še dolgo imenovala Slovenska vas.

Po končani maši so se povabljeni gostje, skupaj z vaščani, zbrali ob vhodu v Hladnikov dom, kjer so ob tej priložnosti odkrili v njem bronasti doprsni kip svojega ustanovitelja msgr. Janeza Hladnika, za katerega je izdelal model v lesu rezbarski mojster Jože Žerovnik. Spomenik je blagoslovil predstojnik slovenskih lazaristov v Slovenski vasi Janez Petek CM, ki je skupaj s pokojnim Ladislavom Lenčkom zgradil cerkev Marije Kraljice sveta, ki je prva slovenska cerkev v Južni Ameriki, in vse ostale zgradbe, ki so v okviru župnije in Misijonskega centra Baraga ponos Slovenske vasi. Lep nagovor, v katerem je orisal osebnost msgr. Janeza Hladnika, je imel Ignacij Glinšek, Hladnikov sodelavec in sograditelj Slovenske vasi vse od začetka.

Na kratko je opisal težko pot naših rojakov iz raznih evropskih taborišč na argentinska tla. Opozoril je na velike zasluge izseljeniškega duhovnika Janeza Hladnika, ki je prisluhnil težavam in stiskam starejših, bolnih in nebogljenih ter številnim družinam, ki se niso hotele ločiti v takratnih najtežjih trenutkih. Prav msgr. Janez Hladnik je dobil vselitveno dovoljenje za Argentino za vse naše begunce brez razlike, ne glede na starost. „K rešitvi številnih začetnih težav kot pri iskanju stanovanj in služb, nam je izdatno pomagal pokojni Janez Hladnik, kateremu postavljamo ta spomenik v znak naše globoke hvaležnosti in priznanja," je zaključil razmišljanje podpredsednik.

V popoldanskih urah je sledil kulturni program. Na začetku je predsednik društva Vinko Glinšek pozdravil vse povabljene goste in sovaščane, ki so se zbrali kljub mrzlemu zimskemu popoldnevu.

V prvi točki se je predstavila folklorna skupina mladih iz Slovenske vasi, katero je pripravil in vodil Bogo Rozina.

Sledil je govor predsednika društva Vinka Glinška, ki je poudaril, da se prav v teh dneh spominjamo 30. obletnice smrti msgr. Janeza Hladnika in med drugim dejal: „V tistih dneh velike stiske, kako pomagati družinam s številnimi otroci, se je msgr. Hladniku porodila misel za nakup zemljišča v tem delu lanuškega predmestja. Komaj v dobrih desetih letih je iz praznega polja in travnikov zraslo lepo naselje, poznano daleč naokrog po svoji urejenosti.

Brez zamisli pokojnega Janeza Hladnika ga ne bi bilo.

Zato smo mu mladi postavili spomenik pri vhodu v Dom, da ostane na vidnem prostoru kot hvaležen spomin dokler bo ta ustanova služila za naš razvoj v verskem in slovenskem duhu."

Slavnosti se je pridružilo tudi naše osrednje društvo Zedinjena Slovenija in je njen predsednik Marjan Loboda ob tej priložnosti nagovoril navzoče:

„Društvo Zedinjena Slovenija se pridružuje počastitivi msgr. Janeza Hladnika ob trideseti obletnici njegovega odhoda v večnost. Čeprav gospod Janez v knjigi Od Triglava do Andov, v kateri opisuje svoje bogato življenje, tega ne omenja, stoji v zapisniku ustanovnega občnega zbora 25. januarja 1948, takratnega Društva Slovencev sklep, da je Janez Hladnik imenovan za častnega predsednika Društva. To odličje so mu podelili kot prvemu in edinemu v skoro 50-letni zgodovini našega Društva za njegove neprecenljive zasluge za rešitev tisočev slovenskih beguncev pred komunizmom po drugi svetovni vojni, ko so bili natrpani v italijanskih in avstrijskih taboriščih. Po njegovi zaslugi in na njegove neštete intervencije je Argentina gostoljubno sprejela okrog 5.500 DP-jevcev, kot so takrat imenovali slovenske begunce.

Gospoda Janeza Hladnika tako lahko postavimo ob drugega našega rešitelja, dr. Valentina Meršola, katerega 15. obletnice smrti se bomo spominjali drugo leto. Kot nas je dr. Meršol rešil na Vetrinjskem polju leta 1945, da nas ni doletela strašna usoda v Slovenijo vrnjenih domobrancev in tudi nekaterih civilistov, tako nas je tri leta kasneje Hladnik rešil iz negotovosti taborišč, da smo mogli znova začeti normalno življenje v svobodni Argentini. Kaj je to takrat pomenilo za naše prednike, si danes zlasti mlajši težko predstavljajo.

V imenu Društva Zedinjena Slovenija pozdravljam sijajno zamisel odbora in članov Društva Slovenska vas, da temu odličnemu sinu slovenskega naroda, velikemu dobrotniku povojnih slovenskih beguncev in gorečemu duhovniku sv. Cerkve postavi ta lepi spomenik in se temu slavju pridružujemo.

Naj bo ta spomenik še poznim rodovom, ki bodo bivali tod, v spomin in opomin, da je bil Janez Hladnik rešitelj in velik dobrotnik njihovih prednikov. Slava mu!"

V nadaljevanju svojega govora je Vinko Glinšek dejal: „Za Janezom Hladnikom, ki je ustanovitelj Slovenske vasi, je najbolj zaslužen mož za razvoj Slovenske vasi naš župnik Janez Petek, ki je graditelj Slovenske vasi in danes slavi in praznuje svojo 75-letnico.

Ni Slovenske vasi brez slovenske cerkve — je bilo tedaj geslo naših starejših vaščanov. Z vso mladostno energijo so lazaristi začeli graditi župnišče in začasno kapelico v vasi. Tri leta kasneje 15. novembra 1969 je bila cerkev Marije Kraljice že dograjena in s sodelovanjem vse slovenske skupnosti slovesno blagoslovljena. Okoli naše cerkve so kmalu začele rasti razne ustanove: osnovna šola, srednja šola, itd.... Vse kar je danes vidno okoli cerkve Marije Kraljice, je zraslo pod vodstvom in nadzorstvom Janeza Petka. Podprl je s svojimi nasveti vsesplošni podvig Slovenske vasi. Od vsega začetka je stalni odbornik našega društva.

Težko je zajeti v nekaj revnih stavkih ogromno delo, ki ga je župnik Janez Petek opravil v teku dolgih let med nami."

(Nad. na 6. str.)

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

ZDRAVNIKI

dr. Marija Avguštin - Špecialistka za očesne bolezni. Ponedeljek, torek in petek od 16. do 20. ure. Roma 3122 - 1. nadstr. 3. - Isidro Casanova (20 m od Rute 3). Tel.: 485-5194

PSIHOLOGIJA

Lic. Jelka Oman, psihologinja. Psihološka pomoč pri učenju in vedenju, orientacija pri izbiri poklica in v njem, ter za starše in vzgojitelje. Finocchietto 1949, Hurlingham, Tel.: 665-0268

Psihoanalitični konzultorij; **lic. psih. Marko Mustar;** Santa Fé 3228, 3º „M" — Capital —Tel: 831-3546.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B" - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

Tel. 441-1264 / 1265
Latalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
LEGAJO Nº 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

Lepo sobo v Ljubljani oddam za mesec julij in avgust. Tel. 658-0154.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure- Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 382-1148

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E" - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2º B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Vinko Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319

Janez Pustavrh: barvam hiše, stanovanja, polagam tapete (empapelado); tel. 651-6622 (po 13. uri).

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic $ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec —4 številke— $ 12.-

49. obletnice smrti

generala Leona Rupnika

se bomo spominjali v nedeljo, 10. septembra, v Rožmanovem domu

- ob 11.30 sv. maša
- program z govorom in pesmijo
- skupno kosilo

Vse domobrance z družinami vabi Tabor-DSPB Argentina!

SDO SFZ

XXVI. PEVSKO-GLASBENI VEČER

v soboto, 19. avgusta 1995 v Slovenski hiši

19.15 mladinska sv. maša
20.30 začetek programa

Te pričakujemo!

Srečanje učiteljstva ljudske in srednje šole

Slovenska hiša, na državni praznik, ponedeljek, 21. avgusta ob 15. uri

Prisrčno vabi Šolski odbor ZS

Slovensko-latinskoameriška trgovska zbornica

vabi vse člane in prijatelje na predavanje, ki ga bo imel

lic. Vladimir J. Voršič

Produktivnost, kakovost in konkurenčnost

Productividad, calidad y competitividad

Prav posebej vabljeni srednji in mali podjetniki!

Četrtek, 24. avgusta, ob 20. uri v Slomškovem domu - Castelli 28 - Ramos Mejía

SDO **Ramos Mejía** SFZ

vabi na

20. MLADINSKI DAN,

ki bo v nedeljo, 27. avgusta

ob 8.30 dviganje zastav
9.00 sveta maša
10.30 začetek tekmovanj
12.30 odmor za kosilo
19.30 kulturni program,
nato prosta zabava ob zvokih **ROCK & POLKA**

ROŽMANOV DOM

vabi vse člane, prijatelje in ostale rojake 27. avgusta na

23. obletnico odprtja in blagoslovitve našega doma potrebnih

ob 11.30 sveta maša
skupno kosilo *(pribor prinesite s seboj)*
nato pa prijetne popoldanske ure v razgovoru in pesmi.

Pridite, ne bo vam žal; s svojo prisotnostjo podprete to prepotrebno socialno ustanovo.

KAKŠNO JE VAŠE MNENJE O SLOGI?

Na anketi, ki vam jo bodo ponudili odborniki SLOGE, to odkrito povejte! *Med odgovori, ki so anonimni in zaupni, ki jih bomo prejeli do 12. septembra t. l., bomo žrebali TV 14". Pozanimajte se!*

V SLOGI JE MOČ!

Spomenik msgr. Hladniku

(Nad. s 5. str.)

Ob besedah zahvale in željah za nadaljnje vztrajanje v ljubezni do Slovenske vasi, do ožje in širše skupnosti, so se čestitkam predsednika pridružili tudi vsi navzoči z bučnim aplavzom.

V kulturnem programu smo prisluhnili razmišljanju mlade sovaščanke Mirjam Goljevšek. Avtorica Recitacije o domovinski ljubezni nas je z odlomki pesmi slovenskih pesnikov: Prešerna, Gregorčiča, Jenka in drugih, znanih ali ne, iz starih ali sedanjih časov, popeljala v svet trpljenja, veselja, domoljublja...

Za zadnjo točko kulturnega programa je poskrbela mladinska igralska skupina v režiji Mirjam Goljevšček. Odigrali so prizor „Velikaška norost", v katerem so pokazali čemu dajejo veljavo v življenju.

Poleg kulturnega pograma se je odvijal tudi športni program. Fantje so se pomerili v nogometu; zmagala je ekipa iz San Justa. Dekleta in žene pa so odigrale tekme v odbojki.

Poskrbljeno je bilo tudi za razvedrilo, saj je ansambel Rock & Polka igral pozno v noč.

I. G.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario: Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino $ 55; pri pošiljanju po pošti pa $ 60; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre"

Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

PETEK, 18. avusta:
Širša seja upravnega sveta Zedinjene Slovenije ob 20.

SOBOTA, 19. avusta:
Pri SKA razstava olj slikarja Ivana Bukovca.

PONEDELJEK, 21. avgusta:
Srečanje učiteljstva ljudske in srednje šole v Slovenski hiši ob 15. uri.

ČETRTEK, 24. avgusta:
Slovensko-latinskoameriška trgovska zbornica: v Slomškovem domu ob 20. uri predavanje lic. Vladimirja Voršiča: Produktivnost in konkurenčnost.

NEDELJA, 27. avgusta:
V Rožmanovem domu obletnica s sveto mašo in skupnim kosilom.
V Slomškovem domu 20. mladinski dan.

SOBOTA, 2. septembra:
Dan Zveze slovenskih mater in žena.

SOBOTA, 9. septembra:
SKA: Hribovškov večer ob 20. uri.

NEDELJA, 10. septembra:
V Rožmanovem domu sv. maša v spomin na generala Leona Rupnika.

Osebne novice

Smrt: V Olivosu je umrl **Dušan Dimnik** (76). Naj počiva v miru!

Darujte v tiskovni sklad!